

Danmark, er en i Erfaringens Skole graaet Mand, men godt kan være og her er en temmelig ung Mand. Dette kan altsaa ogsaa tale for, at vi denne Gang lade ham slippe med en Advarsel; men jeg vil, som sagt, særlig betone dette, at vi allesammen i Udvalget, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds iberegnet, ere enige om, at det er en høist forkastelig Betragtning, at man i noget Tilfælde kan undlade at følge Loven, selv om man skjønner, at det kunde være nyttigere at sætte sig ud over den. Hermed være da Indstillingen anbefalet.

Væringen: Jeg kan ikke Andet end glæde mig over det Resultat, hvortil det ærede Udvalg er kommen. Jeg vil dog alligevel udtale en lille Undskyldning for Provst Sørensen, som imidlertid ikke er grundet paa, at han ikke stulde være graaet i sin Embedsvirksomhed deroppe. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at Provst Sørensen kjender temmelig godt Forholdene paa Færøerne, og jeg tror, at han appellerer til Forholdene deroppe, ikke for at retfærdiggjøre det, der er sket, men for at undskyldte det. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Udvalg i, at det er urigtigt, at det er sket; men jeg tror dog nok, at man vilde tage Sagen noget for strengt, dersom man i dette Tilfælde vilde gaa hen og fordre en Mulkt, thi Provst Sørensen har ganske bestemt Ret i, at Forholdene paa Færøerne ere exceptionelle og meget forskellige fra Forholdene her. Det kan være forbundet med store Vanskeligheder at opfylde de Fordringer, som stilles fra Valglovens Side, at Vedkommende skal indfinde sig og efterse, om hans Navn er paa Valglisten eller ikke i den fassatte Frist. Vi maa huske paa, at Kommunikationsforholdene ere meget vanskelige og besværlige paa Færøerne, og at der let kan komme Veirlyg, som kan gjøre det umuligt at reise i det fassatte Lødsrum. Jeg er som sagt enig med det ærede Udvalg i, at det er urigtigt, at det Omtalte er sket — det vil jeg bede om at slaa fast —, men jeg tror samtids, at der kunde være Anledning til at rette Valglovens Bestemmelser en lille Smule efter de exceptionelle Forhold, som virkelig findes paa Færøerne, og at stille Fordringerne noget anderledes der end her. Man maa huske paa, at der ikke er Dampskibe deroppe eller Jernbaner eller banebete Veie, hvor man kan befordres med Hest og Bogn, hvilket altsaa gjør det meget besværligt for vedkommende Velgere at gjøre deres Ret gjældende. Men jeg gjør ingen Indsigelse mod, hvad der er udtalt fra Udvalgets Side, at det, der er sket, er urigtigt, og jeg vilde ønske, det ikke var sket.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Indstilling af Udvalget:

Det den 14de September d. A. foretagne Folkethingsvalg for Færøerne godkjendes.

vedtoges enstemmig med 83 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel m. Fl.) indbringer Forslag til Lov angaaende Oprettelse af en almindelig Alderdoms-Forsørgelsesanstalt.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Suel): Som de Herrer ville se, naar dette Lovforslag bliver omdelt, har et Antal af 14 ærede Kolleger, Medlemmer fra forskjellige Sider her i Salen, sluttet sig til det af mig bebudede Lovforslag angaaende Oprettelsen af en almindelig Alderdoms-forsørgelsesanstalt. Denne Sag har foreligget det høie Thing tidligere væsentlig i samme Stikelse som den, i hvilken jeg nu tillader mig at indbringe den, idet der dog er foretaget en Del Forandringer, som vi Forslagsstillere tro ere Forbedringer, ved dette Lovforslag. Med Hensyn til Sagen ere vi gaaede frem med den Forsigtighed, som Vanskelighederne ved dette Omne kræver. Vi have erkjendt, at det egentlig er Regjeringen, der bør tage Initiativet i den Slags Sager, idet Regjeringen har de bedste Midler til at udarbejde Lovforslag, Løst og deslige Beregninger angaaende en Sag som denne. Derfor stillede vi, inden vi frede til at udarbejde Lovforslaget, en Forespørgsel til den høie Regjering om, hvorvidt den agtede at tage Sagen i sin Haand. Den høie Regjering svarede os gennem den høitærede Indenrigsminister paa sine egne og Finansministerens Begne, at Regjeringen havde andre nærmere liggende og mindre vanskelige Opgaver at løse, inden den kunde komme til denne Sag. Vi opfattede dette som en Udtalelse om, at Regjeringen foreløbig vilde lade denne Sag ligge, da vi vel vide, at den høie Regjering ikke har let ved at realisere sine Opgaver her i denne Sal, selv om de ere mindre vanskelige end denne, og at der saaledes kunde gaa lang Tid hen, inden Sagen kom frem; men vi kunne ikke være enige med Regjeringen i, at det var en af de Opgaver, som det ikke laa nær eller var magtpaaliggende at løse. Uvertimod, for Enhver, som kjender noget nærmere til den økonomiske Nød og de deraf følgende fysiske og moralske Lidelser, som herske i den fattige Del af Samsundet saavel her i Landet som i den øvrige Verden, for Enhver, der kjender dette tilbunds, maa det være en